

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 58/2025 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om ändring av 41 § i jaktlagen

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 58/2025 rd undertecknat av riksdagsledamot Tiina Elo /gröna:

Hur kan de propositioner som syftar till att ändra 41 § i jaktlagen och där bl.a. ekonomiska faktorer och regionala förhållanden utgör centrala grunder för dispenser samordnas med kravet i naturdirektivet att dispenser inte får äventyra den gynnsamma bevarandestatusen för vargen och andra stora rovdjur som bygger på vetenskaplig forskning? Hur säkerställer regeringen att den gynnsamma bevarandestatusen för hotade arter som fastställs genom förordningen motsvarar den vetenskapliga förståelsen? Hur säkerställer regeringen att lägesbilden om att uppnå och bibehålla den gynnsamma bevarandestatusen för vargen som bygger på vetenskaplig information styr all politik om stora rovdjur och särskilt dispenser för jakt på varg? Hur garanterar regeringen att de planerade ändringarna i jaktlagen inte äventyrar uppnåendet av den gynnsamma bevarandestatusen för vargen som bygger på vetenskaplig forskning i Finland och har regeringen medvetet berett en proposition som strider mot EU:s naturdirektiv?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Jord- och skogsbruksministeriet konstaterar för det första att den proposition som regeringen berett om ändring av 41 § i jaktlagen inte strider mot naturdirektivet. Propositionen syftar till att möjliggöra flexibilitet vid tillämpandet av naturdirektivet som även kommissionen offentligt hänvisar till. Tillägget, som föreslås för 41 § 1 mom. i jaktlagen i det utkast till regeringens proposition som skickades ut på remiss, är en hänvisning till artikel 2.3 i naturdirektivet där konstateras att åtgärder som vidtas i enlighet med detta direktiv ska ta hänsyn till ekonomiska, sociala och kulturella behov och till regionala och lokala särdrag. Det handlar inte om en grund för dispenser, utan faktorer i enlighet med direktivet som ska beaktas vid dispensprövning.

Gynnsam bevarandestatus är en juridisk term som gäller tillämpandet av naturdirektivet och uppnåendet av mål. Vid bedömning av uppnåendet av den gynnsamma bevarandestatusen används ett referensvärde för den gynnsamma bevarandestatusen (senare endast referensvärdet) som beskriver en populationsstorlek för vilken den gynnsamma bevarandestatusen är tryggad på lång sikt. Det är inte enkelt att fastställa ett referensvärde eftersom det inte finns en exakt definition av det.

Referensvärdet används i rapporter vart sjätte år i enlighet med artikel 17 i naturdirektivet, och Europeiska Unionens kommission har utarbetat preciserande anvisningar för att definiera det (till exempel DG Environment. 2023. Reporting under Article 17 of the Habitats Directive: Guidelines on concepts and definitions – Article 17 of Directive 92/43/EEC, Reporting period 2019-2024. Brussels. Pp 104). I fråga om stora rovdjur beställde kommissionen en separat rapport av två centrala europeiska forskare vars expertis är stora rovdjur (Linnell, J. D. C. and Boitani, L. (2025) Developing methodology for setting Favourable Reference Values for large carnivores in Europe). Det minimivärde för referensvärdet för den gynnsamma bevarandestatusen som i sinom tid fastställs med stöd av det föreslagna 41 § 5 mom. i jaktlagen bygger på de uppgifter som fås från rapporterna vart sjätte år och Naturresursinstitutets stamberäkningar samt den valda risknivån.

Eftersom dispensernas inverkan på den gynnsamma bevarandestatusen för arten kommer att prövas vid beviljande av varje dispens i enlighet med kraven i naturdirektivet, äventyrar de föreslagna ändringarna i jaktlagen inte uppnåendet av den gynnsamma bevarandestatusen för vargen i Finland.

Helsingfors 27.03.2025

Jord- och skogsbruksminister Sari Essayah